

ἡ ἀνάγκη τῆς δημιουργίας, ἐκ μέρους τῶν φορέων τῆς ἀντιφυλλοξηρικής ἀμόνης, μητρικῶν φυτειῶν ἐκτάσεως 1.000 στρέμ. καὶ ἀναλόγου φωτωρίου ριζοβολήσεως διὰ τὴν ἔγκαιρον ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν εἰς ἔρριζα μοσχεύματα ὄχι μόνον τοῦ Νομοῦ Κορινθίας ἀλλὰ καὶ τῆς ὑπολοίπου Πελοποννήσου καὶ Ἰονίων Νήσων, δεδομένου ὅτι καὶ εἰς τὰς περιοχὰς αὐτάς ἡ ἀναμπελώσις θὰ γίνεται ἐπὶ ἀντιφυλλοξηρικῶν ὑποκειμένων. Μόνον οὕτω εἶναι βέβαιον ὅτι δὲν θὰ ἀνακοπῇ ὁ ρυθμὸς μιᾶς προγραμματισμένης ἀναμπελώσεως.

Ἐπίσης ἀναγκαία καθίσταται ἡ δραστηριοποίησις τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας διὰ τὴν δημιουργίαν μητρικῶν φυτειῶν καὶ φωτωρίων ριζοβολήσεως διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν συνεχῶς αὐξανόμενων ἀναγκῶν εἰς φυτωριακὸν ὕλικόν. Τοῦτο θὰ πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἀπασχολήσεως τῶν Γεωργικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐνὸς ἐκάστου τῶν Νομῶν τῆς σταφιδικῆς Πελοποννήσου καὶ τῶν Ἰονίων Νήσων.

Θὰ ἔδει, κατὰ τὰ ἐπιστημονικῶς παραδεδεγμένα, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀναμπελώσεως, νὰ ἐγένετο μελέτη τῶν ἀμπελοουργικῶν περιφερειῶν διὰ τὸν καθορισμὸν ζωνῶν ἀμπελοουργικῆς ἀναπτύξεως, ὡς καὶ τῶν διαδοτέων ποικιλιῶν, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν σφαλμάτων τοῦ παρελθόντος, ἐπ' ἀγαθῶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀμπελοουργίας.

Ἦδη, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἔχουν καθορισθῆ αἱ πρὸς ἀνάπτυξιν ποικιλίαι εἰς τὸν Νομὸν Κορινθίας, αἷτινες καὶ ἐπιδοτοῦνται.

Εἰς τὸν Νομὸν Κορινθίας ἀνευδοιάστως δύνανται νὰ λεχθῆ ὅτι ἡ ἀμπελος γενικῶς ἔχει καταλάβει τὴν ἀρμόζουσαν χωροταξικὴν τῆς θέσιν. Εἰς τὸ πεδινὸν τμήμα τῆς Κορινθίας καὶ κυρίως εἰς τὸ Βοχαϊκὸν πεδίου ἐπικρατοῦν τὰ ἐπιτραπέζια Κέρινο—

Σουλτανίνα — Φράουλα — Σιδερίτης. Εἰς τὴν ἡμιορεινὴν ἐπικρατεῖ ἡ Σουλτανίνα, Κορινθιακὴ καὶ οἰνάμπελοι, εἰς δὲ τὴν ὄρεινὴν (ὕψ. 700 μ.) Κορινθιακὴ καὶ οἰνάμπελοι. Ἡ Σουλτανίνα τῶν ἡμιορεινῶν περιοχῶν εἶναι ὁ κύριος ἀνταγωνιστὴς τῶν ἐπιτραπέζιων τῶν πεδινῶν τμημάτων. Ὡς ἐκ τούτου καὶ ἔνεκα τῆς θέσεως τῆς πεδινῆς Κορινθίας, ἐγγὺς τῶν μεγαλύτερων καταναλωτικῶν κέντρων τῆς χώρας (Ἀθηνῶν—Πειραιῶς), τῆς ἀναπτύξεως εἰς ταύτην τοῦ συνόλου σχεδὸν τῶν Γεωργικῶν Βιομηχανιῶν καὶ ἐξαγωγῶν γεωργικῶν προϊόντων, τῆς ἀξιολόγου τεχνοοικονομικῆς ὀργανώσεως τῶν καλλιεργειῶν τῆς ἱκανοποιητικῆς καθαρᾶς προσόδου τῶν δενδρωδῶν καλλιεργειῶν καὶ τοῦ εὐνοϊκοῦ περιβάλλοντος διὰ τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν, οἱ παραγωγοὶ τῆς πεδινῆς Κορινθίας ἐστράφησαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς δενδροκομίας. Οὕτω, ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἐντεῦθεν πολλὰί χιλιάδες στρεμμάτων ἀμπελοειδῶν παρεχώρησαν τὴν θέσιν των εἰς δενδρῶνας. Ἀκόμη καὶ εἰς τὸ ἀπόρθητον ἀμπελοουργικὸν φρούριον τῆς Βόχας εἰσέδυσεν ἡ βερυκοκκία καὶ ἡ λεμονέα καὶ οἱ παραγωγοὶ ἐστράφησαν τελευταίως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς δενδροκομικῆς παραγωγῆς, πλὴν ὅμως ἀπεγοητεύθησαν ἐκ τῶν συνεχῶν παγετῶν, οἷτινες κατέστρεψαν σχεδὸν ἅπαντα τὰ δενδρῦλλα τῆς λεμονέας καὶ οὕτω ἐστράφησαν ἐκ νέου, ἢ μᾶλλον ἐπιστρέφουσιν εἰς τὴν πατροπαράδοτον καλλιέργειαν τῶν ἐπιτραπέζιων σταφυλῶν, ὅθεν καὶ ἡ ἐμφανιζομένη ἠϋξημένη ζήτησις τῶν ἀντιφυλλοξηρικῶν ὑποκειμένων.

Εἰς τὴν Κορινθίαν ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία ἤρξατο τὴν ἐγκατάστασιν μητρικῶν φυτειῶν καὶ φωτωρίων ριζοβολήσεως διὰ τὴν παραγωγὴν ἀντιφυλλοξηρικοῦ ὕλικου δι' ἱκανοποίησιν τῶν τοπικῶν ἀναγκῶν.